

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/2 strani
Din 250.—, 1/4 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Ne dajmo ponemčiti koroških Slovencev!

S Koroškega prihajajo vesti, ki nas napolnjujejo s skrbjo in s strahom z ozirom na usodo tamošnjih Slovencev. Avstrija je prevzela v šentžermenski mirovni pogodbi leta 1920 na se mednarodnopravno zajamčeno dolžnost, da bo dala narodnim manjšinam potrebno zaščito. Med te manjšine spadajo predvsem koroški Slovenci. Svoje obveze Avstrija doslej ni izpolnila. Dokler je bil v Avstriji demokratičen režim, se ni nobena, ne vladujoča ne opozicijska stranka spomnila svoje dolžnosti do narodnih manjšin. To velja o krščansko-socialni stranki prav tako, kakor o liberalno-kmetijski in marksistično-socialistični stranki. V tem oziru so bile vse stranke enake in enakovredne: prežete nemško-nacionalnega duha.

Ko je zavlada v Avstriji avtoritativni (diktatorski) režim, bi bila izpolnitev državne dolžnosti do koroških Slovencev še lažja. Kakor se je dala od zgoraj ustava ter so se ustvarili razni zakoni, tako bi tudi bil lahko izdan zakon, ki bi n. pr. preosnoval šolstvo med Slovenci tako, kakor to zahtevajo mednarodna določila o varstvu narodnih manjšin. Slovenci so upali in čakali. V upanju so jih potrdila zagotovila, katera sta jim dala najvišja državna funkcionarja, prejšnji državni kancler dr. Dollfuss in sedanji kancler dr. Schuschnigg. Upali so in čakali in bili zopet varani.

Mesto obljubljenе zaščite njihovih manjšinskih pravic se sedaj obljublja in pripravljaja najhujši nemško-nacionalni napad na najmočnejši brambni zid slovenstva na Koroškem: na slovensko prosvetno organizacijo. Ta napad je pred svetovno javnostjo zakrinkan z novim zakonom o mladinski vzgoji, po katerem pripada ta vzgoja edino-le domovinski fronti in njenim odsekom in pododsekom. Med koroškimi Slovenci se slovenska mladina izobrazuje in vzgaja v izobraževalnih ali prosvetnih društvih, v katerih tvori glavno jedro. Če se bo sedaj domovinska fronta, ki jo na Koroškem prešinja duh najbolj strupenega in zagrizenega nemškega nacionalizma in sovraštva zoper slovenstvo, polastila slovenske mladine, pomenja to neizogibno ponemčenje vse slovenske mladine in obenem razbitje slovenske izobraževalne organizacije. In nasledek tega: smrt koroškega slovenstva.

Bomo-li križemrok gledali, kako se bo tako važen ud slovenskega narodnega telesa, kakor so koroški Slovenci, odsekal

od našega narodnega telesa ter vrgel v grob kot seme, iz katerega bi vzkliko umetno-prisiljeno nemštvo po vsej Koroški, ki je pred stoletji bila cela slovenska? Zakaj ne posežemo po orožju, ki ga nam daje zakon vzajemnosti med nemško manjšino v naši državi in slovensko manjšino na Koroškem? Ta zakon se tako-le glasi: Ako ne dajo Nemci narodno-manjšinske zaščite Slovincem na Koroškem, tudi Nemci te zaščite v naši državi niso

vredni. Da je to stališče pravilno, dokazuje tudi dopis nekega Nemca iz Slovenije, objavljen nedavno v krščansko-socialnem koroškem glasilu »Kärntner Tagblatt«, v katerem se dopisnik postavlja na stališče vzajemnosti med slovensko manjšino na Koroškem in nemško manjšino v naši državi. Če se bo torej v resnici izvršil nameravani in napovedani napad na slovensko prosvetno in mladinsko organizacijo na Koroškem, bi mu moral kot logičen, povse upravičen odmev pri nas slediti: razpust vseh nemških prosvetnih in kulturnih organizacij v Jugoslaviji. Vse drugo je samo papirnat protest.

V NAŠI DRŽAVI

SESTANEK MED PREDSEDNIKOM NAŠE VLADE IN DR. MAČKOM.

Predsednik naše vlade gospod dr. Milan Stojadinovič se je mudil za pravoslavne božične praznike v Švici. Iz inozemstva se je pripeljal v Ljubljano 16. I. V Ljubljani so šefa vlade pričakali predstavniki oblasti z banom dr. M. Natlačenom. Iz Ljubljane se je peljal dr. Stojadinovič z dr. Natlačenom skupno do Krškega, kjer je ban izstopil in predsednik vlade je nadaljeval vožnjo v brzovlaku do Brežic, kamor je prispel ob 11. uri predpoldne. V Brežicah je pozdravil predsednika vlade zagrebški ban dr. V. Ružič. Skupno z banom in s člani svojega spremstva se je odpeljal predsednik vlade v avtomobilu v lovski gradič dr. Mačkovega osebnega prijatelja, zagrebskega industrialca Deutsch-Macelskega. Gradič je bil poprej last grofa Attemsa in leži kakih 10 km od Brežic sredi hrastovega gozda in prav blizu banovinske ceste. Predsednik vlade je izstopil na mestu dogovorjenega sestanka ob 12. uri in ga je že pričakal tankaj dr. Vl. Maček. Razgovor med dr. Stojadinovičem in dr. Mačkom je trajal, vstevši skupno kosilo, štiri ure in je bil končan ob 16. uri. Kmalu po 16. uri se je družba razšla. Predsednik dr. Stojadinovič, njegovo spremstvo in ban dr. Ružič so odpeljali v dveh avtomobilih do Brežic in v Zagreb. Dr. Maček ter poslanca dr. P. Černar in Kemfelja pa s svojim avtomobilom preko Klanjca v Zagreb. O poteku razgovora ni sicer ničesar znane, vendar mu pripisujejo največjo važnost.

SPOMIN NA JNS DIKTATURO.

V Kranju izhajajoči tednik »Gorenjec« objavlja spomine g. župnika v Kranju Matije Škerbca na dobo JNS-diktature, ki lepo pojasnjujejo in razsvetljujejo JNS moralno. Iz navedenih dejstev se vidi vsa globoka moralna propalost nekaterih pristavev in zlasti krajevnih voditeljev JNS. Tako poroča g. Škerbec v številki z dne 9. januarja, kako so se nekateri ljudje trudili, da bi ga ujeli v besedi; zato je pridige večkrat napisal in bral na prižnici, v cerkvi pa je dal prepis pridige čitati kakšnemu moškemu, da bi mu bil za priččo, da je v resnici to pridigal, kar je napisal. Tiste dni je bil namreč obsojen g. kaplan Špendal v Naklem radi svoje pridige, čeprav jo je imel napisano. Toda dokazati ni mogel, da je res isto pridigal, kar je imel napisano. Nekateri učitelji so namreč pričali, da je drugače pridigal, kakor je imel napisano. Da je torej g. Škerbec imel dokaz, da je v resnici pridigal to, kar si je napisal, je dal prepis pridige kakšnemu moškemu, ki je bral v cerkvi, kar je g. župnik bral na prižnici. Drug slučaj: H g. župniku pride g. okrajni glavar, ki mu sporoči, da je proti njemu prišla ovadba, češ, da je lani na državni praznik v svoji pridigi namigaval na to, da naš kralj ni katoliške vere, in da je s tem hotel ustvariti gotovo nerazpoko. Na to odgovori g. župnik: »Saj ste vi, g. načelnik, bili sami navzoči pri moji pridigi in morate vedeti, kaj sem pridigal, in ali je bilo kaj takega, kar ni bilo primerno.« G. glavar je z nasmehom odgovoril: »Jaz nisem ničesar našel slabega v vaši pridigi. Moja žena je bila takrat tudi navzoča, pa je potem doma še poudarjala, kako lepo in patriotsko ste pridigali.« Tako je g. župnik srečno odletel kazni, ki mu jo je nameril JNS lažnjivi ovaduh. Tiste čase, tako pripominja g. župnik, se je moralo mnogo duhovnikov zagovarjati pred sodiščem in pred policijskimi ob-